

72ste Jaargang

No. 541

Mei 2006

IN DIT NUMMER O.A.:

Sponsorloop voor Tinatin	13
Inspiratie dag in Apeldoorn	14
In gesprek met... Theodoor te Beest	19

VAN KWAAD TOT ERGER

Wanneer ik met de kinderen van de school bezig ben met het behandelen van de tien geboden en ik behandel het gebod: “U zult niet stelen”, wil ik ze altijd duidelijk maken dat dit gebod niet alleen slaat op het afpakken van een ‘ding’ dat van een ander is, maar dat hier veel meer onder verstaan moet worden.

Zo luidt dan één van mijn voorbeeldvragen:

“Veronderstel, je werkt bij een baas en je hebt een dag geen zin om te komen werken. Je belt naar het bedrijf en je zegt dat je niet komt omdat je ziek bent, terwijl je dit helemaal niet bent. Is dat stelen?”

Meestal zitten ze dan even verbouwereerd voor zich uit te kijken en vaak volgt er na enige tijd een ontkennend antwoord. Ik moet ze dan

omslachtig uitleggen dat, wanneer men zoiets doet, de baas die dag wel moet uitbetalen, zonder dat daar een prestatie tegenover staat en dat dit dus ook een vorm van stelen is.

En zo geef ik nog een aantal voorbeelden van het indirect zich toe-eigenen van iets waarop men geen aanspraak kan maken. En iedere keer merk ik dat dit leidt tot enige verbazing.. Ik vrees dat deze kinderen een mentaliteit weerspiegelen van een eroderend normbesef dat zich thans in onze maatschappij aan het voltrekken is. Een aantal slechte gewoonten zijn blijkbaar al zo in ons leefpatroon geslopen, dat deze niet meer als onjuist worden ervaren.

Vanuit de overheid probeert men momenteel een discussie op gang te brengen over de thema's 'waarden en normen.' Een goede zaak. Het zou derhalve te wensen zijn dat zowel de politieke- als de bestuurlijke overheid hierin het goede voorbeeld zou geven. Immers zij functioneren bij de gratie van het door ons allen opgebrachte belastinggeld. Maar niets is minder waar. Bijna wekelijks verschijnen er berichten in de media van exorbitante vormen van zelfverrijking door hoge functionarissen in overheid- en semi-overheidsorganen. Vooral bij de laatst genoemde bedrijven bloeit de kleptocratie in alle hevigheid (zorgsector, energiesector, onderwijsinstellingen en meer van dergelijke, vaak in ondoorzichtige stichtingen ondergebrachte bedrijven). Het betreft hierbij niet alleen de salarissen van topmensen, die in geen verhouding staan tot de geleverde diensten, maar ook de bijkomende materiële voorrechten. De bevolking kijkt toe en de commentaren in de media zijn meestal wat meesmuilend, maar daar blijft het bij.

Toch, als er ergens sprake is van een drama van verloren normen en waarden, dan is het hier het geval. Immers, dit betreft geen nieuwkomers in onze samenleving, maar mensen met een goede opleiding die een voorbeeldfunctie in onze maatschappij vervullen. Politici en bestuurders dienen onkreukbaar te zijn. Mensen waarvan verwacht mag worden dat zij weten dat een cultuur van 'alles wat niet expliciet verboden is, mag', het einde betekent van het fatsoen en de moraal. Het over de balk smijten van gemeenschapsgeld en dan nog wel ten eigen bate is gewoonweg stelen. Het is een vorm van zelfbediening waarbij de doorsnee burger zich afvraagt: "Als de hoge heren mogen graaien, wat let mij dan om ook eens te snaaien?"

Dit is een veenbrand, die de wortels van onze samenleving aantast. Een samenleving waarin geld, macht en succes de enige, nog overgebleven waarden ontwrichten. Wat is nodig? Een grondige bezinning over normen en waarden. Of, om een ouderwets woord te gebruiken: bekering. Dat betekent: dat niet de ander eerst zijn gedrag moet verbeteren, maar ik. Plichten gaan voor rechten! Dat is ook wat wij onze kinderen of anderen mogen voorhouden, maar hier dan wel zelf in voorgaan! De oudtestamentische profeet Amos zei al: “Als u dat allemaal ziet, waarom bekeert u zich dan niet?” Zonder deze mentaliteitsverandering gaat het van kattenkwaad tot erger.

A.M.J. Meijer.

BERICHTEN UIT DE AFDELING

Wij gedenken:

Op dinsdag 28 maart 2006 overleed op 97-jarige leeftijd.

mevrouw Dina Aleida Nijhof-van Dam

Tot voor enkele jaren terug voelde zij zich nog helemaal bij het leven betrokken en nam zij nog aan diverse activiteiten deel. Dit waren vooral de Bridge-clubs. Van de bridgeclub van de ‘Huisvrouwen vereniging’ was mevrouw Nijhof zelfs ere-lid. Verjaardagen werden aangegrepen om met de kinderen en kleinkinderen in een restaurant uit eten te gaan. Als Dien van Dam groeide zij op in Terborg, waar haar vader voerman was, samen met vier broers en één zuster. Haar zorgzame, ja bijna bezorgde aard, die altijd een kenmerk van haar gebleven is, openbaarde zich al in haar jeugd door haar niet aflatende zorg voor een van haar broers die ernstig ziek was.

In 1934 trad zij in het huwelijk met Herman Nijhof, afkomstig van ‘De Banninkhof’ te Heelweg die op dat moment onderwijzer was te Noordijk. De drie zonen werden daar geboren. Daar was het ook dat zij de angstigste periode uit haar leven doorbracht nadat in 1942 Herman vanwege zijn vrijheids – en vaderlandslievende houding werd geïnterneerd. Eerst in Haren en later in St. Michelsgestel. Moedig heeft zij zich door die jaren heengeslagen.

Een aantal jaren na de oorlog verhuisde het gezin naar Hilversum waar Herman een aanstelling kreeg als docent aan een middelbare school. Mevrouw Nijhof was daar al snel ingeburgerd. Het waren mooie jaren. De vakanties, waarin lange en interessante reizen werden gemaakt vormden de hoogtepunten van het jaar.

Na Herman's pensionering, gingen zij in 1976 weer terug naar hun geboortegrond en brak voor hen in Varsseveld een ontspannen leven aan. De hechte familieband, die door mevrouw Nijhof altijd al was gekoesterd werd nu weer nauwer aangehaald Oude vriendschappen werden vernieuwd, terwijl nieuwe vriendschappen werden gesloten. Haar gastvrijheid was spreekwoordelijk, daarin zeker, in hoge mate gesteund door Herman, die Dien tot zijn dood toe, op handen heeft gedragen. Mevrouw Nijhof mocht in alle opzichten terugkijken op een mooi en volbracht leven.

Moge Hans en Janny, Wim en Henny, Gerrit en Suzanne en de kleinkinderen uit de vele goede herinneringen die zij mogen bewaren, de troost putten voor dit verlies.

Op zondag 23 april 2006 overleed op 82-jarige leeftijd mevrouw

Bertha Schepers-Brinkerhof

Dankbaarheid, innige dankbaarheid, dat was het wat mevrouw Schepers altijd uitstraalde en ook vaak onder woorden bracht. In alles uitte zij haar dankbaarheid. In de eerste plaats door dienstbaar te zijn voor allen die zij liefhad. Ze was in alle opzichten een vrouw van de bescheiden en eenvoudige daad. En in dat 'dienen' legde zij een grote betrokkenheid en een sterk inlevingsvermogen aan de dag. Een betrokkenheid die al tot uitdrukking kwam door haar lidmaatschap van de toenmalige Vrijzinnige Christelijke Jeugd Centrale, de V.C.J.C., waar zij ook Hendrik heeft leren kennen.

Een liefde die in de loop der jaren het huwelijk tussen haar en haar man tot een onafscheidelijke twee-eenheid heeft doen uitgroeien en de bron was van de liefde die Bertha haar dochters, haar personeel, haar bekenden en later haar schoonzons en kleinkinderen heeft mogen schenken. Daarbij heeft, denk ik, nog een belangrijke rol gespeeld dat zij samen

een kruidenierszaak dreven waarin ieder een eigen inbreng had. Eerst in Beekbergen en later in Borculo. Bertha onderhield zoveel mogelijk het contact met de klanten en het personeel terwijl Hendrik de inkoop, het goederenbeheer en de administratie voor zijn rekening nam. Zes dagen in de week en van 's morgens vroeg tot 's avonds laat!

Daarbij kwam dat, na de komst van de drie dochters, moeder haar aandacht tussen de zaak en het 'drei Mädelhaus' moest verdelen en bovendien nog de zorg voor haar enigszins hulpbehoevende moeder 'Oma Dina' op zich had genomen.

Daarnaast was Bertha ook nog vaak achter haar naaimachine te vinden om kleding te maken of te verstellen. Haar opleiding en ervaring als coupeuse verloochende zich niet.

Toch hadden Arendien, Will en Tiny een heerlijke jeugd waarin hun veel vrijheid werd geboden en moeder altijd voor hen klaar stond en zichzelf wegcijferde met de woorden: "*nem i moar.*" Mevrouw Schepers haar levensmotief was immers:

"Je kunt alleen maar gelukkig zijn als je kunt delen met de ander", hetgeen destijds ook tot uitdrukking kwam in haar vrijwilligerswerk bij de Plattelandsvrouwen en haar dagelijkse rondgang voor 'tafeltje dekje'. Zingen was haar lust in het leven.

Moge de heer Schepers, Will en Ruud, Arendien en Ab, Tiny en Alwi en de kleinkinderen, uit het geloof de kracht putten dit grote verlies te verwerken.

-- -- -- --

Op donderdag 27 april 2006 is op 88-jarige leeftijd overleden mevrouw ***Hendrika Wilhelmina Nijhof-Radstake.***

Op vrijdagavond 28 april 2006 is op 69-jarige leeftijd overleden mevrouw

Joke Egbers-Buddingh'

De 'In memoria' van deze beiden leden zullen in de 'Eendracht' van juni worden gepubliceerd.

ZIEKEN EN HERSTELLENDEN

In het Slingelandziekenhuis te Doetinchem verblijven op dit ogenblik: mevr B.H. Tuenter-Klein Willink en dhr. A.H. Swienink. Afgelopen maand waren aldaar opgenomen maar zijn thans weer thuis: mevr. M.W.M. Kreeftenberg-Prakke; mevr. J.H.S. Helmink-Roelofs; mevr. A.H. Ansink-Janssen en mevr. M.J. Essink-Kamperman. Mevr. M.J.A. ten Brinke-Wolsink was ook in het Slingelandziekenhuis opgenomen maar knapt nu verder op in een TOP-kamer van de Bettekamp (kamer 47) In St. Antonia verblijft voor langduriger verpleging: dhr. G.J. Weikamp en tijdelijk verblijven aldaar voor verdere revalidatie: mevr. M. Saalmink-Schuurman; mevr. H.E. de Roo-Berkhoff en mevr. H. Aalbers-Colenbrander.

VERANTWOORDING GIFTEN

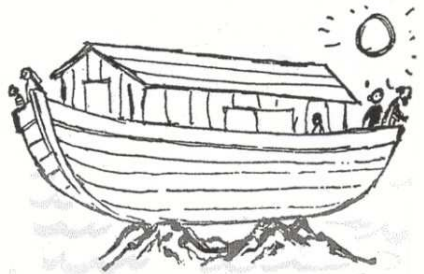
Deze maand mochten dames van de bezoeleegroep of ondergetekende in ontvangst nemen:

Van mevr N.N. € 50,-; van mevr. J. t B-A € 20,-; van mevr. N.N. € 20,-; van mevr. N.N. € 10,- en van N.N. € 20,-.

Voor al deze schenkingen onze hartelijke dank.

UIT DE SCHOOL GEKLAPT

Op de Weth. Berkhoffschool had ik de week daarvoor het verhaal van Kaïn en Abel verteld en moest nu een overstap maken naar het verhaal over Noach en zijn ark. Ik vertelde dus dat Adam en Eva nog meer kindertjes kregen en dat Kaïn trouwde en ook weer kindertjes kreeg en dat vervolgens al die kinderen ook weer veel kinderen kregen, zodat er na héél véél jaren erg veel mensen op de aarde woonden. “Nog niet zoveel als nu”, zei ik en vervolgde: “Nu zijn er bijna te veel om iedereen te eten en te drinken te geven.” Pien Overbeek reageerde hier onmiddellijk op met de woorden: “Maar wij mogen gelukkig wel blijven!”

OPROEP AAN DE OUDERS VAN KINDEREN DIE OP DE OPENBARE BASISSCHOLEN ZITTEN

Binnenkort zal uw zoon of dochter een invulformulier mee naar huis brengen, waarin u uw voorkeur voor godsdienstonderwijs kunt vermelden. Beleefd verzoek ik u hieraan aandacht te besteden, zodat ik hopelijk volgend jaar uw zoon of dochter (weer) in een van de groepjes mag begroeten.

TERUGBLIK

Nog een hartelijk woord van dank aan ons koor o.l.v. de heer Bennie Wennink. Het waren moeilijke, maar mooie liederen die voor de Paasdienst waren ingestudeerd. Op meer dan voortreffelijke wijze werden die ten gehore gebracht.

DE RENOVATIE VAN DE KERK IS KLAAR

De "bouwpastoors" overleggen.

Hebt al gezien hoe mooi het is geworden?? Kom gerust eens kijken, zo af en toe is er zondagsmorgens nog wel een plaatsje vrij.

BIJ DE DIENSTEN IN DE KOMENDE MAAND:

De bezinningsbijeenkomst op donderdag 4 mei - aanvang 18.30 uur in de Grote- of Laurentiuskerk, voorafgaande aan de stille tocht langs de oorlogsgraven op het kerkhof en naar het herdenkingsmonument.

Deze dienst is met opzet zeer laag-kerkelijk gehouden om ook buitenkerkelijken in de gelegenheid te stellen deze bijeenkomst bij te wonen. In het kerkdienstrooster op de achterpagina treft u alle bijzonderheden over deze dienst aan.

Deze samenkomst vindt plaats onder verantwoordelijkheid van de Oecumenische Werkgroep Varsseveld. De opbrengst van de collecte zal ten goede komen van de 'Oorlogsgraven-stichting'.

Uw aanwezigheid wordt ten zeerste op prijs gesteld.

Zondag 14 mei. Zonder eenvoudig basisvertrouwen kan het leven een beangstigende aangelegenheid zijn. Zoiets als koorddansen zonder vangnet. Op grond van de evangelische boodschap mogen wij leven in de wetenschap dat er een dragende kracht in ons bestaan is.

Zondag 21 mei wordt het weer een gezellige en verrassende dienst voor jong en oud die verzorgd wordt door de leiding en de kinderen van de zondagsschool. Rond het prachtige bijbelverhaal van Esther wordt een verhaal verteld en doen de kinderen een aantal leuke dingen

Zondag 29 mei. In het kader van onze verbondenheid met alle vrijzinnig gelovende van deze wereld, zal deze zondag de heer T. Loeff een causerie houden over het Boeddhisme. Een godsdienst die veel vrijzinnige aanknopingspunten vertoont. Binnen de Vrijzinnige Wereldfederatie (I.A.R.F) , vormt de Japanse Boeddhistische Rissho Kossei Kai beweging met meer dan vijf miljoen praktiserende leden numeriek zelfs de grootste groep.

TENSLOTTE

De natuur manifesteert zich op dit moment weer in volle pracht. Dit keer wat later dan we de laatste jaren gewend waren, ondanks alle doemscenario's over de klimaatverandering.

Ik wil mij aan de discussie over dit onderwerp, bij gebrek aan kennis hierover, niet wagen maar een milde glimlach heb ik niet kunnen onderdrukken, omdat ik aan het spreekwoord: 'de mens wikt, en God beschikt' moest denken. Het weerbarstig gedrag van het weer houdt ons een les in bescheidenheid voor. De dingen gaan soms anders dan men denkt of wenst. Dat is de dynamiek van het leven. Een aardige spreuk van 'Loesje', kan ons helpen het onverwachte in het leven positief te benaderen. Deze luidt: "In een dwarsstraat kom je de mooiste dingen tegen."

Met een hartelijke groet aan u allen,

BERICHT VAN DE PENNINGMEESTER

Vorige week is de contributie en de toegezegde vrijwillige bijdrage over 2006 geïnd. Voor het merendeel van de leden heeft dit plaatsgevonden door een automatische incasso. Een klein deel van de leden heeft geen machtiging voor automatische incasso afgegeven en heeft daarom een acceptgirokaart ontvangen. Zij worden verzocht het op deze kaart vermelde bedrag zo spoedig mogelijk over te maken.

Er komen nog wel eens vragen naar aanleiding van het bedrag dat wordt berekend.

Het programma op de computer heeft niet de mogelijkheid om alle componenten van het bedrag apart af te drukken. Daardoor leest u alleen de vermelding leest: **contr. 2006** of **contr. 1^e halfjr. 2006** .

Voor de duidelijkheid nog even voor op een rijtje wat in het bedrag is opgenomen:

1. De contributie is voor dit jaar niet verhoogd en blijft dus € 93.00 per lid.
2. De eventuele vrijwillige bijdrage is door uzelf opgegeven, en deze wordt opgeteld bij de contributie.
3. Daarnaast wordt ook nog eens € 10.00 in rekening gebracht voor abonnementsgeld van ons maandblad “ De Eendracht”, doch alleen maar bij de hoofdbewoner van een gezin, dus **niet** bij de overige gezinsleden

Bij vermelding **contr. 1^e halfjr. 2006** wordt uw contributie in 2 keer geïnd, de helft in april en de andere helft in oktober. Bij vermelding **contr. 2006** wordt het bedrag 1x per jaar en wel in april geïnd.

Mocht u, ondanks deze toelichting, toch nog vragen hebben, dan kunt u mij bellen tel. 0315 – 840044

Er waren ook nog enkele leden, die contributie betaling van vorig jaar nog waren vergeten. Zij hebben onlangs nog een herinneringsnota van mijn voorganger ontvangen. Aan hen het verzoek deze nota zo snel mogelijk te voldoen.

Bij voorbaat bedankt.

Een hartelijke groet van uw penningmester,

Jan Meerdink.

60+CLUB

Verslag van de bijeenkomst van 11 april

Wat minder dan we gewend zijn, maar toch kon Janny nog zo'n 25 personen welkom heten. En in het bijzonder natuurlijk de heer Jan Kuiperij uit Doetinchem, die één grote hobby heeft en dat is zijn moestuin.

Hij heeft zijn lezing de titel "Erwtjes brengen geluk" meegegeven, vrij naar een gedicht van Annie M.G. Schmidt, dat gaat over een meisje van zeventien en die een hele middag erwtjes moest doppen. De heer Kuiperij heeft vanaf 1973 altijd een groentetuin gehad en heeft zijn kennis opgedaan uit allerlei tuinboekjes maar hij heeft door de jaren heen zoveel ervaring opgedaan, dat hij er zelden meer in behoefte te kijken. Hij verbouwd ongeveer 40 soorten groenten en zijn streven is het hele jaar door groente uit eigen tuin te eten dat hem in het algemeen aardig lukt. Hoewel het door deze lange winter bijna de broekriem aanhalen is. Hij verbouwt alle gewone groenten maar ook enkele minder algemene, zoals witlof, paprika, tomaten, knoflook en suikermaïs.

Ook vroege en late aardappelen en sinds de kinderen de deur uit zijn heeft hij ook ruimte voor een paar vruchtbomen. Ook staan er flink wat pompoenen, maar dat is een hobby van zijn vrouw. Hij werkt volgens een zes stappenplan:

1. Het maken van een tuinplan,
2. spitten en bemesten,
3. zaaien planten en poten,
4. wieden, uitdunnen en bewerken,
5. oogsten
6. bewaren.

Oogsten doet hij zo laat mogelijk. Bieten en winterwortelen laat hij altijd zo lang mogelijk in de tuin staan. Wanneer er vroeg in het najaar al nachtvorst komt worden de gewassen met zakken afgedekt. Hij heeft de indruk dat de groenten langer houdbaar zijn naarmate je ze later uit de tuin haalt. Zijn huis is te klein voor een echte kelder en daarom heeft hij in de garage een gemetselde ruimte laten maken van iets minder dan een meter diep. Hierin bewaart hij de aardappelen, bieten en wortelen. Witte en rode kool en soms ook koolrabi worden op hun kop aan de stronken opgehangen aan een paar balken in de garage. Wanneer je er

tamelijk veel blad aan laat zitten zullen de kolen niet zo snel uitdrogen en zijn ze tot ver in de winter te gebruiken. Sommige groenten gaan in de diepvriezer en elk jaar maakt hij in de loop van oktober 15 liter zuurkool. Het is natuurlijk niet alles rozengeur en maneschijn. Er gaat ook wel eens wat mis. Koolsoorten krijgen knolvoet, vogels ruïneren de zaaibedden en kool- en wortelvlieg bedreigen de oogst. Hij heeft hier zelf hulpmiddelen voor bedacht om geen chemische bestrijdingsmiddelen te hoeven gebruiken door rabarber en kalk in de plantgaten te doen en ook maakt hij van de binnenband van een auto een "koolkraag" van ongeveer 10 cm. rondom de stam van de koolplant zodat de koolvlieg geen eitjes op de grond bij de stam kan leggen. Het verbouwen van tomaten is altijd weer een probleem, meestal lukt dit maar eens in de drie jaar.

Zoals gezegd: het hele jaar groenten uit eigen tuin, maar erwten verbouwt hij niet.....!

Met veel enthousiasme vertelt de heer Kuiperij over zijn hobby en voor de groentetelers onder ons: die hebben zeer zeker nog wat op kunnen steken van de ervaringen van de heer Kuiperij.

Met een hartelijk applaus onderstrepen de aanwezigen de dankwoorden van Janny en zij wenst een ieder wel thuis.

Uitnodiging voor de bijeenkomst van 9 mei

Op deze laatste middag van het seizoen 2005/2006 komt de heer J. Abbink uit Haaksbergen ons wat vertellen over zijn schaapskudde in Haaksbergen. Schaapsherder Abbink heeft een drukke tijd achter de rug. Er zijn veel lammetjes geboren en daarover weet hij boeiend te vertellen. We hopen dat we op deze laatste bijeenkomst van het seizoen velen van u mogen begroeten. Om half drie staat de koffie en thee weer klaar. Vanaf deze plaats wensen wij u alvast een mooie zomer toe en wij hopen dat u in september allen weer van de partij bent bij ons traditionele uitje op de tweede dinsdag in september. Bijzonderheden hierover kunt u weer lezen in de Eendracht van september.

VAN DE ZONDAGSSCHOOL

De palmpasenoctend was weer de moeite waard. Het ontbijt was erg lekker en het stokken maken was weer ouderwets gezellig. Na afloop zijn we naar den Es gelopen en hebben daar de huiskamers bezocht. Omdat ze al op ons gerekend hadden, kregen we een beker ranja met een versnapering. Daarna gingen we binnen-

door (dat kan nu) naar de Bettekamp waar we nog een klein rondje hebben gemaakt want het was al weer bijna 12 uur en tijd om weer naar de Eendracht te gaan waar de ouders al weer op ons zaten te wachten.

Zondag 21 mei hebben we onze kinderdienst.

Het thema van deze keer zal zijn: **hoop, eind goed, al goed.**

Naar aanleiding van het Esterverhaal, hebben we hier met de kinderen een paar weken aan gewerkt.

Iedereen is van harte uitgenodigd.

VAN DE JEUGDCLUB

De jeugdclub komt weer bij elkaar op 12 en 26 mei en op 9 en 23 juni. Lijkt het jou leuk om mee te doen? Wil je meer weten over wat we doen en wanneer? Of wil je nog meer leuke foto's zien?

Kijk dan eens op onze vernieuwde website:

<http://spaces.msn.com/npbjeugd/>

of kom gerust een keertje vrijblijvend meedoen

SPONSORLOOP VOOR TINATIN

De NPB- jeugdclub loopt warm voor Tinatin. Tijdens de Varsseveldse Mei-kermis op zaterdag 27 mei as. zetten we ons beste beentje voor om geld in te zamelen voor haar behandeling tegen kanker. We nodigen u hier van harte bij uit!

We lopen tussen 15.00 uur en 18.00 uur in de Schoolstraat. De start is bij Café de Beugel. Onze jongelui lopen natuurlijk het vuur uit de sloffen. Bent u iets minder snel ter been? Dat is geen excuus om niet mee te doen! U kunt ook meedoen op een ludieke wijze: verkleed, zingend, dansend, met of zonder loophulpmiddel. Ook dan weet u vast de sponsors op uw hand te krijgen. Dus jongelui: mobiliseer broers, zussen, ouders, opa's en oma's, burens en vrienden om mee te lopen. En om te sponsoren natuurlijk, want daar gaat het uiteindelijk om!

Wie niet kan deelnemen op 27 Mei, maar deze actie een warm hart toe draagt, kan ook een bijdrage doneren op rekeningnr. 105175986 (Rabobank Varsseveld), t.n.v. Tinatin Turdziladze. Engeliën Veebeek onderhoudt de contacten met Georgië.

Hoe werkt het?

Gebruik het sponsorformulier op pag. .. om sponsors te werven. Je mag het formulier net zo vaak kopiëren als je wilt. Voor iedere ronde (ongeveer 500 meter) kan jouw sponsor een bedrag toezeggen en invullen. Na afloop kijken we hoeveel rondes je hebt gelopen en rekenen het bedrag uit. Vervolgens kun je het geld bij je sponsors gaan ophalen en inleveren bij Engeliën. Leg aan je sponsors even uit waar de actie voor bedoeld is (dat staat ook op de achterzijde van het formulier pag. ..). We hopen dat u en jullie allemaal meedoen. Zijn er (groot-)ouders, kennissen of anderen die mee zouden willen helpen? Graag! We kunnen nog wel wat extra handen gebruiken.

Laten we deze actie samen tot een succes maken en steun ons op 27 mei.

Knip het formulier uit dit blad en probeer het vol te krijgen; liefst meerdere formulieren.

De NPB-jeugdclub.

INSPIRATIEDAG IN APELDOORN

Moderne marketing voor de NPB

De jaarlijkse NPB-inspiratiedag, die deze keer plaatsvond in de Regentessekerk in Apeldoorn, had als thema ‘vitalisering’. Dit ‘nieuw leven inblazen’ werd op 22 april jl. met een aantal interessante workshops kracht bijgezet. Moderne marketing-technieken bieden handvatten om het NPB-ledental te vergroten.

De dag begon met de inleiding ‘de vereniging op survival’ van Marike Kuperus. Zij werkt voor het instituut Civiq, dat op een professionele manier verenigingen ondersteunt. Kuperus stelt dat de basisproblematiek van alle verenigingen (dat zijn er in Nederland zo’n 100.000) dezelfde is: als je met elkaar iets deelt, betekent dat vaak ook dat je allemaal iets mist. Een vereniging is qua kennis en/of kunde zelden of nooit in evenwicht. Daar komt bij dat het goedwillende bestuur formeel met de achterban moet overleggen. Dat schiet er nogal eens bij, waardoor er spanningen ontstaan. Verder is de moderne mens minder volgzzaam. Je krijgt allerlei ‘deel-identiteiten’: de één komt wat halen, de ander wil er ook wel iets instoppen en de derde wil alleen ergens bijhoren. Ergens lid van zijn en actief meedoen is niet meer vanzelfsprekend. Televisie en computer bieden vermaak aan huis; de gemiddelde mens heeft daar geen vereniging meer voor nodig. Volgens Marike Kuperus komt daar nog bij, dat het gemiddelde verenigingsbestuur eerder de neiging heeft tot consolideren dan tot vernieuwen. Dat staat vooruitgang in de weg. Kuperus pleit er dan ook voor om alleen in een bestuur te gaan zitten, als je bereid bent om de dingen die je vooraf riep waar te maken. ‘Durf risico’s te nemen’, is Kuperus’ motto. ‘Schud de boel af en toe maar eens flink op.’

Succesverhaal Huizen

Janny Bakker is voorzitter van de Nierstichting en sinds een paar jaar lid van de NPB-afdeling Huizen. Toen Janny als tijdelijk penningmeester aantrad, had de gemeenschap nog 23 leden. Nu zijn er dat 105. Die ruim 80 extra kwamen er in anderhalf jaar bij. De basis voor dat succes zijn drie bestuursleden die er in geloven (Janny is er één van) en de durf om zakelijk te denken. Dat wil zeggen: doelstellingen helder formuleren en er een plan van aanpak aan koppelen. Oftewel dezelfde marketingstrategie die Duyvis volgt om een pot nieuwe pindakaas te introduceren. Volgens Bakker maakt het niet uit om welk product het gaat, als je maar consequent te werk gaat. Voor Huizen betekende dat eerst de doelgroepen formuleren. Dat waren dat de bewoners in de directe omgeving van de kerk (omdat die de NPB kennen) en verdeeld over alle leeftijdsgroepen. Een gouden greep bleek het benaderen van de leden van de ter ziele gegane culturele kring. Die hadden hun activiteiten ontplooid vanuit het NPB-kerkgebouw en daar dus een goede band mee. Belangrijk voor het bestuur was ook het onderdeel 'imago': wat willen we uitstralen en waarom? Huizen koos voor kernbegrippen als geestelijke identificatie, eigentijds, open en hartelijk. Het bestuur liet daarvoor ook een nieuwe huisstijl ontwerpen. De vitaliserings-subsidie van het Hoofdbestuur droeg de kosten daarvan. Vooruitstrevend toonde het bestuur van Huizen zich, door naast het lidmaatschap (à € 150 per jaar) ook een 'vriendschap' (à € 75 per jaar) aan te bieden. Vrienden ondersteunen vooral het gedachtengoed, maar willen gemiddeld minder ver gaan in betrokkenheid. De 'vrienden van Huizen' zijn bij de eerder genoemde aanwas meegeteld en vormen er ongeveer eenderde van. Huizen geeft blijk van een verfrissend staaltje van effectieve ledenwerving.

In het middagprogramma gaven de beroepskrachten van het 'Samenwerkingsverband voor vrijzinnige jongeren' handvatten voor ludieke spelvormen voor de jeugd. Tijdens het uitwisselen van ervaringen, bleken veel NPB-afdelingen wel iets te bieden aan kinderen (bijv. zondagsschool) en bij te dragen aan levensbeschouwelijk onderwijs, maar moeite te hebben om aan tienerwerk vorm te geven. De gezamenlijke liefde voor deze leeftijdsgroep maakte dat er een zinvolle uitwisseling van ideeën plaatsvond. Nieuwe contacten werden gelegd om elkaar hierin blijvend te inspireren.

LITERATUUR EN MUZIEK”

Verslag lezing door Roel Lubbers

In de lezing literatuur en muziek heeft de heer Roel Lubbers vooraf een aantal duidelijke keuzes gemaakt.

Allereerst de keuze, dat hij zich beperkt heeft tot de Nederlandse literatuur.

De tweede keuze was, dat de literatuur, die hij wilde bespreken, duidelijk over muziek moest gaan, te verstaan, niet het schrijven over de muziek, maar dat zonder de muziek de verhaallijn niet volledig is..

Er werd een reader uitgedeeld, zodat een ieder de desbetreffende passages met de belangrijke fragmenten kon meelesen.

Hij begon met het boek “Het Motet voor de kardinaal” van Theun de Vries, waarbij de zanger van een kerkkoor de hoofdrol speelt. Deze wordt zeer bevriend met de componist van de Motetten uit die tijd.

We konden luisteren naar een gezongen Motet van Josquin Desprez (1455-1521).

In de passage uit het boek, die werd voorgelezen, beschrijft de zanger zijn eerste ontmoeting met de muziek.

Het tweede gedeelte was een gedeelte uit de 83ste brief uit de “Historie van mej. Sara Burgerhart”, geschreven door B. Wolff en A. Deken. Het beschrijft een heerlijk muziekkavondje, waarbij gemusiceerd werd.

Ook verwijst Roel Lubbers naar het boek “De Passievrucht” van Karel Glastra van Loon.

Hij belicht dat deel, waarbij de hoofdpersonen samen op de bank luisteren naar een gedeelte uit de “Mathëus Passion”.

Voor de pauze, behandelde Roel Lubbers als laatste een fragment uit de roman “De Droomkoningin” van Maarten 't Hart.

Het boek is onderverdeeld in 3 delen, waarbij de verhouding van het aantal bladzijden volledig overeenkomt met het aantal minuten van het 2e deel van de “Brandenburger Concerten”.

In de pauze werd dit 2e deel van de “Brandenburger Concerten” ten gehore gebracht.

Na de pauze werden werken van Paul van Ostayen belicht, waarbij het muzikale effect van de schrijfwijze bijzonder is.

De avond werd beëindigd met het lezen van enkele poëzie, met daarbij behorende geluiden.

IN ACTIE VOOR TINATIN !

De NPB- jeugdclub loopt warm voor Tinatin Turladze. Op zaterdag 27 mei aanstaande zetten we ons beste beentje voor om geld in te zamelen voor haar behandeling tegen kanker.

Sandra Roelofs, de in Nederland geboren “first lady” van Georgië, ondersteunt in haar nieuwe thuisland kleinschalige projecten. Tinatin is 15 jaar en ze woont in de bergregio

Ambrolauri. Ze heeft kanker en haar ouders kunnen de behandeling niet betalen.

Sandra Roelofs heeft het eerste bijeengebrachte geld persoonlijk aan de vader van Tinatin gegeven. (foto) Het gesponsorde bedrag komt dus goed terecht. Tinatin kon met de behandeling beginnen in Oekraïne. Het gaat redelijk goed met haar. Voor de vervolgbehandeling is echter opnieuw veel geld nodig. Hopelijk bent u bereid om mee te helpen.

Waar en wanneer?

We lopen op **zaterdag 27 mei** tussen 15.00 uur en 18.00 uur in de Schoolstraat in Varsseveld. We starten bij Café de Beugel en lopen rondjes van ongeveer 500 meter.

Voor meer info over de actie kunt u terecht bij Engeliën Veerbeek, tel.: 0315-298687

Alvast onze hartelijke dank voor uw steun.

De actie voor Tinatin is een initiatief van de jeugdclub van de Vrijzinnige Geloofsgemeenschap NPB te Varsseveld.

IN GESPREK MET...

Theodoor te Beest

De vrijdag na Pasen waren we in gesprek met Theodoor te Beest. Hij is nu 92 jaar. Nooit getrouwd geweest en sinds enkele jaren bewoner van 'de Bettekamp' waar hij zich tussen al die vrou-

wen - bewoonsters en personeel - goed thuis voelt. Zijn aanwezigheid wordt daar door zijn vrolijke opmerkingen en levenshouding erg gewaardeerd. Veel van zijn herinneringen geven een aardig tijdsbeeld van het boerenleven in de Achterhoek in de twintiger en dertiger jaren.

Er was niet veel voor nodig om Theodoor aan de praat te krijgen. Met een enkel steekwoord kwamen de verhalen los. We laten hem gewoon aan het woord. De vrolijke en gulle lach die regelmatig tijdens dit gesprek klonk, moet u er maar bij denken.

“Ik ben opgegroeid aan de Masselinklaan en heb daar verder mijn hele leven doorgebracht met uitzondering van mijn verblijf in het ziekenhuis toen ik heel jong was en een vakantie direct daarna bij een tante in Zutphen. Dat was een vreemde ervaring voor een jongetje van de boerderij. Ik weet nog dat ik aan mijn tante vroeg: “Waar is hier de deel, ik wil spelen!” en ook dat ik nadat ik van die vakantie was teruggekeerd tegen mijn moeder zei: “bij tante hebben ze maar een heel klein fornuisje.” Ja die hadden daar al stadsgas en dat begreep ik natuurlijk niet.

Vroeger draaide alles om de paarden. Mijn vader handelde daar een beetje in. Daarom werd ik met een paard naar de Hengelose paardenmarkt gestuurd, om dan één van mijn vaders paarden te verkopen en er een ander paard voor terug te kopen. Mijn vader vertrouwde dat wel aan mij toe. Meestal liep ik naast het paard, vooral als het een veulen of een jong paard was. Op een ouder paard ging ik natuurlijk wèl zitten. En als ik dan een dag naar Hengelo heen en terug was geweest en doodmoe

thuis kwam werd er doodleuk tegen mij gezegd: “Je hebt de hele dag niets gedaan, dus ga het land maar weer op!”

Ik had er verder nooit last van om een hele dag op een paard te zitten. Voor één van mijn broers was zo iets echter niets. Op een keer hadden we een mooi ‘Arabiertje’. Hij zei: “Oh, laat mij er eens op?” Dat duurde echter geen honderd meter en toen sprong hij er al af en zei: “Dat doe ik nooit meer.” De volgende dag kon hij bijna niet meer lopen van de spierpijn. Zonder zadel rijden is niet zo gemakkelijk. Je hebt je spieren goed in beweging op een paard. Ja, dat heb je bij andere sporten ook wel, maar dat zijn weer andere spieren. Mijn beenspieren waren blijkbaar voor het paardrijden precies goed ontwikkeld. Ik had er nooit last van. Ik herinner mij dat ik nog niet naar school ging en al op het paard zat als mijn vader aan het ploegen was. Ik genoot daar toen al van. Ook keek ik iedere avond in de stal om even de paarden te zien. Soms zag ik dan een paard waar van ik dacht: ‘Hoe kan dat nu, die is vandaag veel dikker?’ Maar dan had mijn vader ondertussen weer een nieuw paard gekocht en de ander verkocht. Ook moest ik altijd helpen nieuwe paarden aan te spannen. Dat was in de tijd dat ik nog naar school ging. Op een keer had mijn vader een afgekeurde hengst gekocht. “Laten we het toch maar eens proberen het beest weer op te knappen en door de keuring te krijgen.” Eerst hebben we hem een tijdje een blok laten trekken en vervolgens voor een kar de buurt rond.

Het ging steeds beter, waarna ik met die hengst naar de keuring werd gestuurd om hem te laten bemonsteren. Dat was in Elst. Met een vrachtwagen ging ik daarheen. Het was koud. Op de paardenmarkt stonden overal grote kachels. Ik kreeg de hengst nog door de keuring ook!

Ik begreep de paarden en zij mij. Ik maakte nooit fouten met ze, terwijl ik er nooit voor geleerd heb. Kijk maar eens op die foto. Die is genomen op de Zelhemsse Paardenda-

Enkele van de behaalde medailles

gen in 1947. Omdat ik de 1^e prijs behaalde in de hoofdklasse dressuur, kreeg ik van prinses Beatrix, die toen tien jaar oud was, de felicitaties. Op mijn 80^e verjaardag hebben ze mij met paard en wagen opgehaald en overal rondgereden. Ook heb ik veel aan paardenrally's deelgenomen.

Zoektochten in onbekende gebieden. Op de Veluwe bijvoorbeeld. Met een kompas moest je dan op de juiste bestemming komen. Zo'n ding had je wel nodig, anders blijf je in een cirkel rondrijden. Dat zal wel in de genen zitten. Laatst was er hier in de Bettekamp een feestje met muziek. Er was ook een jonge vader met een heel klein kindje dat maar net kon lopen onder de bezoekers. Nadat de muzikanten met spelen waren begonnen, ging dat kleine ding onmiddellijk op de cadans van de muziek bewegen. Ook dat zal wel in de genen zitten.

Ik heb altijd een beetje krom gelopen. Toen ik anderhalf jaar oud was en net begon te lopen zagen ze dat ik aan het scheefgroeien was. Mijn moeder nam mij daarvoor mee naar het ziekenhuis. Ze hebben mij daar anderhalf jaar verpleegd. Al die tijd zat ik in een korset van gips, dat regelmatig vervangen werd omdat ik natuurlijk ook nog groeide. Mijn benen waren ook vaak vastgebonden. Het zal wel geholpen hebben, maar helemaal recht ben ik nooit geworden. Ik herinner mij nog dat de dokter die mij behandelde een grote baard had. Verder ben ik het allemaal vergeten. Maar beter ook. Je kunt maar beter niet alles onthouden. Je hebt mensen die weten heel veel. Hoe dat allemaal in die hersens opgeslagen kan worden snap ik niet. Ik herinner mij gelukkig ook nog wel veel. Vooral van mijn jaarlijkse busreisjes die ik na mijn zestigste altijd ondernomen heb. Half Europa heb ik gezien, maar Frankrijk niet. Dat Frans vindt ik een rot taaltje! Maar in Hongarije, Tsjecho-Slowakije, Oostenrijk, Denemarken Duitsland en Engeland daar kon ik de mensen wel begrijpen en zij mij ook een beetje. Op al die reizen is het altijd goed gegaan. Ongelukken heb ik nooit gehad. Ja, ik heb wel een paar keer een grote berg hooi over mij heen gehad en ben een enkele maal onder een paard terecht gekomen. Ik had soms wel verwondingen, maar nooit ernstig. Behalve dan vorig jaar hier in de Bettekamp. Bij het uit bed stappen, viel ik om en brak mijn heup. Wat een pijnlijk zaak!

In het ziekenhuis hebben ze me echter een nieuwe heup gegeven en langzamerhand gaat het lopen wel weer. Maar de eerste tijd erna heb ik nog wel veel pijn gehad. Maar aan de verpleegsters heb ik veel steun gehad. Ze zijn hier goed voor me in ‘de Bettenkamp’; er is ook veel afwisseling.

Oh, het was laatst zo mooi. Ze hadden me gezegd dat ik vanwege Pasen me netjes moest aankleden. Ik heb dus mijn goede colbertje aangetrokken. Eenmaal beneden gekomen, stond al het personeel op een rijtje en riep: **“Theodoor, wat ben je mooi vandaag!”** Ja ze houden je hier wel eens voor de gek. Op mijn beurt hou ik ze ook soms voor de gek.

A. Niks-van Oosten & A.M.J. Meijer

AMNESTY INTERNATIONAL VARSSEVELD

Goed Nieuws: Vietnamese dissident vrij! Nguyen Khac Toan is eind januari vrijgelaten. Amnesty bracht in het najaar van 2005 een schrijfactie voor hem uit.

De Vietnamees zat al vier jaar in de gevangenis, alleen omdat hij e-mail contacten onderhield met Vietnamezen in het buitenland.

In mei kan geschreven worden voor twee gewetensgevangenen uit Honduras. Gevraagd wordt om onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating.

En voor een ernstig zieke gewetensgevangene uit China. Ook hier wordt gevraagd om onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating.

De derde brief gaat naar de regering in Jemen. Gevraagd wordt de doodstraf van Fatima Hussein al-Badi om te zetten in gevangenisstraf. Dit omdat ze geen eerlijk proces kreeg en gemarteld werd.

Inlichtingen over brieven schrijven via telefoon: 61 7393 of 243077.

ADRESSEN VAN DE KERKGEBOUWEN VAN DE AANGRENZENDE NPB AFDELINGEN

Afd. Aalten: Prinsenstraat 27

Afd. Dinxperlo: Wilhelminastraat 13

Afd. Zelhem: Piersonstraat 4

NAMEN EN ADRESSEN / COLOFON

Voorganger: Ds. A.M.J. Meijer, Doetinchemseweg 7, 7051 AA Varsseveld,
(0315) 24 20 80, meijerpaumen@hetnet.nl

Bij afwezigheid: Mevr. A. Niks-van Oosten, tel. (0315)241080
a.niks-vanoosten@hetnet.nl

Secretariaat: N.P.B. Varsseveld, Mevr. W.M. Nijhof-Groen, Idinkweg 2^b, 7065 AH Sinderen,
(0315) 24 12 06, willynijhof@planet.nl

Website: www.xs4all.nl/~npb **E-mail-adres:** npb@xs4all.nl

Beheer kerk en verenigingszalen:

Dhr. B.H. Kraan, Zelhewegeweg 61, 7055 AA Heelweg, (0315) 24 18 85

Verenigingszaal:

“De Eendracht”, Beatrixstraat 1^a, Varsseveld, (0315) 24 45 37

Penningmeester/administrateur:

Dhr. J.W. Meerdink, Pr. Bernhardstraat 4, 7051 AT Varsseveld,
(0315) 840044, j.w.meerdink@chello.nl

Bankrekeningen:

Postbank 846569, Rabobank Varsseveld 36.48.54.553, ABN Amro 46.51.59.265.
Allen staan t.n.v. Vrijzinnige Geloofsgemeenschap, afdeling Varsseveld.

Vrouwenclub: Mevr. M. Jansen-Zeeplat, Spoorstraat 70, (0315) 24 20 18

60+ Club: Mevr. J. Nijhof-Weggelaar, Reigershof 70, 7051 WS Varsseveld,
(0315) 24 40 49.

Jeugdclub: Marjan Hengeveld 0315-244393, h.m.hengeveld@zonnet.nl

Werkgroep PR:

M-Huberte Meijer-Paumen 0315-242080; Marjan Hengeveld 0315-244393,
Bert Scheuter 0315-241365 en/of Henk Beunk 0314-632061.

Verzorging “Eendracht”:

Jan Meerdink, Pr. Bernhardstraat 4, 7051 AT Varsseveld,
(0315) 840044, j.w.meerdink@chello.nl

Verzendklaar maken:

Mevr. B. Chevalking-Wennink, Zwaluwenhof 1, 7051 XR Varsseveld,
(0315) 29 82 23, Mevr. W.E. Teerink-Radstake, Dhr. W.J. Runneboom,
Mevr. D. ten Brinke-Rougoor en Mevr. J.E. Sturris-Heijink.

Kopij adressen en redactie:

Jan Meerdink (zie **Verzorging “Eendracht”**), ds. A.M.J. Meijer (zie **Voorganger**),
Henk Beunk, Halseweg 27, 7054 BT Westendorp, beunkptc@tiscali.nl.

Leiding zondagsschool:

Erna Wolsink-Semmelink, (0315) 29 87 18, familie.wolsink@wanadoo.nl en
Madelon Ankersmit-Vriezen, tel. (0315) 61 75 42 / 61 70 63

NPB-Koor secretariaat:

Mevr. J.G. Boezel-van Dam, (0315) 24 18 90

Autodienst: zie: **Secretariaat**

Mei 2006

- Donderdag 4 mei 18.30 uur; Bezinnings-samenkomst in de Grote- of Laurent-iuskerk voorafgaande aan de stille tocht.
In deze dienst zal voorgaan: Ds T. Bakker. In deze dienst verlenen muzikaal hun medewerking: Westendorps fanfare en Jaap Wisselink en Lieke Tuenter
- Vrijdag 5 mei 16.30 uur: weeksluiting in de Bettenkamp door ds A.M.J. Meijer.
- Zondag 7 mei Geen dienst
- Zondag 14 mei 10.00 uur: Ds A.M.J. Meijer; thema: “Je staat er niet alleen voor”, bij Joh. 14:15-21
- Zondag 21 mei 10.00 uur: Dienst voor jong en oud.
Thema: “I have a dream”.
Aan deze dienst wordt inhoud gegeven door de leiding en de kinderen van de Zondagsschool. Na afloop van deze dienst is er koffie/thee/limonade in de Eendracht.
- Zondag 28 mei 10.00 uur: Bijzonder dienst in de grote zaal van de ‘Eendracht’ (Beatrixstraat 1a) een causerie over het Boeddhisme door de heer T. Loeff.
- Vrijdag 2 juni 16.30 uur: Weeksluiting in de Bettenkamp door mevr. A. Niks-van Oosten
- Zondag 4 juni 10.00 uur: Pinksterdienst, Ds A.M.J. Meijer, thema: ‘Met Heilig vuur’ bij Handelingen 19:2 . Wij mogen die Pinksterzondag dopen: ‘*Sabine*’, dochter van Bauke Hesselink en Wilbert Evers en ‘*Madelon* Lisa Indy’, dochter van Jurgen en Jolanda Hesselink-Navis. Na afloop van deze dienst staat de koffie klaar.